

faa havde vi sparet mange Forhandlinger. Det ærede Medlem maa erindre, hvis han ellers havde set de Forhandlinger efter, at denne Opdagelse, som han var saa velvillig at kalde det, havde jeg ogsaa gjort for 10 Aar siden, idet jeg dengang, og hele Folkethingsudvalget, var med til at indstille Lovparagrafen i den Form, hvori den nu foreslaas, med en endog lidt mindre heldig Redaktion end den, der nu er bragt i Forflag. Saa det er en gammel, gammel Opdagelse fra mit Standpunkt i saa Henseende, og naar jeg ikke i 1877 gik med til paa det foreløbige Standpunkt af Forhandlingerne dengang at indstemme den Redaktion, som nu staar i det oprindelige, det iaar forelagte Lovforslag, var det ogsaa, som jeg forrige Gang tillod mig at udtale, med det udtrykkelige Forbehold, at jeg da forudsatte, at denne Paragraf vilde blive suppleret med et Forbud mod, at Besalingsmænd overhovedet viste sig i civile Klæder. Naar man ikke tager denne Konsekvens af Bestemmelserne, er jeg villig til at erkende, at Ulemperne ved Opretholdelsen af Paragrafen kun er bleven ligesaa stor som ved at lade den falde. Det er ikke af de Bestemmelser, som jeg fra mit Synspunkt lægger nogen stor Vægt paa, men jeg gjentager kun atter dette, at der fra anden Side lægges saa stor Vægt paa denne Paragraf, at den kan blive sjaebnesvangere for Lovens Vedtagelse eller Forfæstelse. Det ærede Medlem endte med et smagsfuldt Udtryk overfor mig og den Side, jeg fører Ordet for. Han sluttede nemlig med det ominøse Udtryk: Jo galere, jo bedre. Det giver mig Ret til at vende dette Udtryk om og sige overfor det ærede Medlem, at det synes mig, at jo bedre Sagerne komme til at gaa, jo galere bliver det ærede Medlem.

Formanden (Krabbe): Det var en Ripost, der dog var mere personlig end Bemærkningen, hvorpaa der svarede, gav Anledning til.

Ordføreren (Bojsen): Jeg slutter med at lade Kjendsgjerninger tale. Sammenlignet med den bestaaende Ordning, beder jeg den ærede Forsamling erindre, at her er Spørgsmaal om dette: Vil man have samtlige Legemsstraffe, Notting, Kamp, Udskiftelse i de Meniges anden Klasse, Krumslutning og Bindestraf afskaffede og i det Sted gaa ind paa Anvendelsen af Bøiestrafpen, og jeg henstiller det til særlig moden Overveielse til det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Nasmussen), som talte saa stærkt mod Bøiestrafpen igaar, jeg henstiller til hans særlige Overveielse, om han virkelig tror, at Krumslutningen vil være at foretrække for Bøiestrafpen? Sammenlignet med Forslaget, som det var for her i 1877, og som jeg

hævder er forbedret ved de Forslag, som Flerparten her stiller, er Spørgsmaalet dette: Bille de Herrer foretrække Bøiestrafpen og Bøiestrafpen for Bøiestrafpen, deri ligger Spørgsmaalet. Det vil man ikke paa nogen Maade kunne komme bort fra, at der er Valget, Valget mellem en Dags Fængsel paa Vand og Brød eller en Dags Bøiestraf, det gaar op i op. Og dernæst: Vil man foretrække Forslagets § 32 med dets omfattende Eftertjeneste fremfor den Ordning, der her er foreslaaet, for at man kan fjerne enkelte uheldige Elementer fra Hæren, og saa forøvrigt lade al Eftertjeneste fare, og vil man endelig, for at nævne et tredje Punkt, under § 200, give sit Samtykke til, at strengt Fængsel paa Vand og Brød udgaar fra Omraadet for den arbitrære Straffemyndighed? Det er Spørgsmaalet opstillet i Sammenligning med det Forslag, som Folkethinget sidst gav sin Stemme til, endog saa ganske bortset fra, at Thinget dengang gav sin Tilslutning til end yderligere Indrømmelser, hvorved man vilde være kommen ind paa den saakaldte Bindestraf, som jeg anser for at være ganske særlig uheldig. Dette er Spørgsmaalet, og saaledes er Valget. Jeg for min Vedkommende nærer ingen Tvivl om, hvordan jeg skal træffe mit Valg; og jeg skal tillade mig ganske trygt at indlade Sagen til Doms saavel i den høie Forsamling som udenfor den.

Kjær: Efter det Foredrag, vi have hørt af den ærede Ordfører (Bojsen), tilstaar jeg, at jeg meget godt kunde frasælde Ordet, og Forhandlingen vilde ingen Skade tage derved. Ikke desmindre vil jeg, da jeg begjærede Ordet iafstet, benytte det et Dieblis, men jeg skal ikke blive langtrukket. Det er ganske vist, at en hel Del af det, som den ærede Ordfører har fremsat som Indbegreb af Paastands, der bleve fremsatte igaar, var det, som gav mig Anledning til at begjære Ordet iafstet. Jeg skal derfor begynde med nogle mere almindelige Betragtninger. — Under disse alvorlige Forhandlinger, der her ere førte — jeg siger alvorlige, og jeg forstaar det, thi det er ikke underligt, at en Reform, der omfatter 200 Paragrafer og behandler en saa vigtig Sag, bliver alvorlig forhandlet — har det i høj Grad undret mig, at det navnlig er den Side, hvorfra Modstanden kommer, specielt fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), hvem som bekendt om ikke den hele, saa dog en god Del af Hæren, forsaavidt man vil betragte det som en Hærs, tilkommer for at have indført den saakaldte almindelige Barnepligt ved Hæren af 1867. Vil man flaa op i Forhandlingerne dengang og se, hvorpaa han byggede sine Forhaabninger om denne Armee, og om hvad den skulde kunne udrette for Fædrelandet, saa vil man